

Louise Abildstrup

Copyright notits

Denne karakter er lavet til at blive spillet i forbindelse med scenariet Sankt Peters Disciple - lavet af Eidolons LVE-Sektor i år 1999 til HyggeCon på Ellekærskolen. Scenariet står til benyttelse af alle som ønsker det, dog vil vi gerne hvis det bliver nævnt, at det er os der har lavet det. Det står folk frit for at ændre i scenariet, dog vil vi gerne have en tilbagemelding om ændringer. Alt i alt betyder denne notits, at hvis du spiller scenariet, vil vi gerne nævnes, og have en tilbagemelding på hvordan det blev. Er det så svært at forstå? Der deles **TÆS** ud hvis vi finder ud af at du benytter vores ting uden at sige det er vores, eller glemmer at melde tilbage!

Med venlig hilsen, LVE-Sektor, lve@eidolon.dk, <http://lve.eidolon.dk>

Alder:

18 år

Sektnavn:

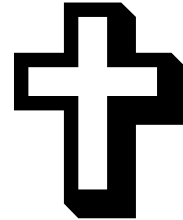
Louise

Stilling:

Gymnasieelev

Bopæl:

Sankt Peters kollektiv i Helsingør

Om Louise

Louise er den ultimative groupie. Hun er fuldstændig besat af tanken om, at Thomas er den eneste i verden for hende, og hun er den eneste for ham. Hun er nok ikke så meget forelsket i personen bag, som den identitet, han lægger frem på skærmen. Hun har godt nok lært ham at kende, og derfor er hun måske begyndt at have noget sin forelskelse i noget – hun kan dog ikke gennemskue hvorvidt han er interesseret eller ej.

Louise Abildstrup

Karakterbeskrivelse:

Hvad er det nu her for noget bavl? Dommedag? Er det ikke bare en smule overdrevet? Det er da nogle ekstremt søde mennesker, der bor herude i kollektivet, men hvordan kan de inderst inde tro på de ideer, som Peter har fremlagt – Sankt Peter – Ha! Godt nok har han en ekstrem charme, men det kan altså ikke overbevise alle. Næ nej, selvom jeg efterhånden har boet herude nogle måneder forbliver jeg med at være ateist. Det er alligevel det hele værd at være her – Thomas er her jo.

Det hele startede med, at jeg skulle skrive en opgave i religion omkring nyreligiøse sekter. Jeg havde hørt, at der ude ved Helsingør lå et kollektiv, der skulle have nogle ideer, som kunne betragtes som nyreligiøse. Det var noget med, at de tilbad den reinkarnerede Sankt Peter, og derved havde en mærkelig sammenblanding af kristendom og hinduisme. Jeg ringede derud, for at få lov til at komme og se, hvad de lavede derude. Det måtte jeg gerne, så næste dag troppede jeg op med åbent hjerte. Jeg havde besluttet mig for at lægge alle fordommene om hjernevask og deslige på hylden derhjemme.

Kollektivets leder, Peter, modtog mig og viste mig rundt. Han var en utroligt tiltalende mand, og jeg følte med det samme, at dette ikke var en sekt, som man forestillede sig. Alle mennesker så ekstremt lykkelige ud, og det var tydeligt, at deres liv havde fået et indhold, mens de arbejdede i de økologiske marker og bad. Jeg var dog lidt forundret over, at Peter så ud til at have så stor en magt over dem. De troede på, at han var den reinkarnerede Sankt Peter. Nok var han tiltalende, men alligevel.

Jeg besluttede mig for at tage hjem og skrive en god og objektiv rapport om kollektivet for derefter aldrig at tænke videre over det igen. Så var det pludselig, at hele mit syn på stedet blev ændret. Da jeg var på vej ud af døren fik jeg pludselig øje på ham. Der var ingen tvivl – en af kollektivisterne var selveste Thomas Witskøll – mit store idol. Jeg skreg nærmest da jeg så ham. Så var det derfor, at pressen ikke længere kunne finde ham. Han var flyttet ud i dette kollektiv. Han smilede sødt til mig, sagde *hej* og gik så indenfor igen.

Da jeg kom hjem kunne jeg ikke tænke på andet end Thomas. Jeg har set alle hans film og han er bare det kæreste menneske på denne jord. Jeg har hele mit værelse klæbet til med plakater med ham og det har altid været min store drøm at møde ham – det her var bare for vildt. Jeg sov ikke hele natten, og jeg besluttede mig for næste dag at pjække fra skole, for at tage ud til kollektivet igen. Jeg kunne bruge som undskyldning, at jeg ikke var blevet færdig med min opgave.

Som jeg havde håbet, mødte jeg ham igen, og denne gang faldt vi i snak. Han var lige så sød, som jeg regnede med, og på dette tidspunkt besluttede jeg mig for, at jeg ville flytte ud i kollektivet, så jeg kunne leve side om side med Thomas – jeg var forelsket.

Min mor flippede totalt ud, da jeg fortalt hende det, men der var ikke noget at gøre. Få dage senere flyttede jeg og jeg har ikke talt med hende siden – det er også lige meget. Nu har jeg Thomas. Jeg faldt hurtigt til ude i kollektivet. Godt nok delte jeg ikke den religiøse overbevisning, som de andre havde, men det var rart at være der. Folk var glade og søde mod mig, og hver dag stod jeg op og kunne se mit livs lys foran mig – Thomas Witskøll.

Jeg ved ikke, hvordan jeg skal fortælle Thomas, hvor højt jeg elsker ham, men det skal nok komme en dag. Vi har været sammen en enkelt gang. Han sagde godt nok til mig, at det ikke betød noget, men jeg ved godt, at det ikke passer. Der var så meget omsorg og inderlighed i ham, at det ikke passede – jeg ved, han også elsker mig.

Jeg tror tiden er ved at komme, hvor vi skal være sammen for evigt. De andre i kollektivet taler om Dommedag, og vi skal lukkes ned i en bunker, så Peter kan komme og hente os, når det hele er ovre. Jeg tror dog ikke, at Jorden går under, men det må bestemt være dommens dag. Det er nu, at jeg skal bevise min kærlighed overfor Thomas.

Der er dog et enormt problem ved, at vi skal lukkes ned i denne bunker. Thomas er blevet ved med at lave film, selvom han er flyttet ind i kollektivet, og han seneste film har premiere samme aften. Jeg ved ikke, hvordan jeg skal undvære at se den, men jeg er jo sammen med ham, så jeg overlever sikkert. En anden ting, der er meget værre er, at han har bebudet, at han stopper sin karriere. Hvordan kan han gøre det? – min helt! Hvordan kan han gøre det mod mig? Jeg må få ham og de andre overtalt til, at det er bedst for os alle, at han fortsætter karrieren. Så kan han jo stadig tjene penge til os. De andre tror selvfølgelig ikke, at det bliver aktuelt, da jorden jo går under, men inderst inde ved de vel godt, at det ikke kommer til at ske.

Relationer:

Peter

Kollektivets leder. Peter er en meget charmerende mand, men jeg forstår ikke helt, hvorfor de andre kvinder er så inderligt betaget af ham. Han er trods alt kun et menneske – ikke den reinkarnerede Sankt Peter, som de andre tror. Jeg holder selvfølgelig denne holdning for mig selv, ellers bliver smidt ud fra kollektivet og kan ikke være i nærheden af min elskede Thomas længere. Det ville være forfærdeligt. Gad egentlig vide hvorfor han har gang i hende den forfærdelige Birte? Hun er da for underlig. Han fortjener bedre.

Niels Ole Jørgensen

En midaldrende mand, der har fået sektnavnet Thomas og endvidere ser ud til at have mange bekymringer. Vi taler ikke meget sammen, men det virker som om, at han ikke føler sig hjemme her. Han har som en af de eneste arbejdet ved siden af kollektivet. Han er ansat i et stort advokatfirma inde i København, hvor han tjener store penge til os. Han ved bare ikke at Gerda afleverer dem alle sammen til Peter så snart hun har fået dem af ham. Tænk at blive snydt på den måde.

Gerda Jørgensen

Gerda er gift med Niels. Hun viser til gengæld stort engagement i kollektivet. Hun er nærmest sygeligt besat af Peter, og det er klamt at se, hvordan en midaldrende dame klister op af Peter, bare fordi hun tror, at han er guddommelig. Han har givet hende sektnavnet Johanne, og så giver hun til gengæld ham alle sin mands penge. Ulækkert og kapitalistisk.

Henrik Sandholm

Henrik er 23 år og har fået sektnavnet Jakob. Han er en sød fyr, som jeg faktisk taler en del med. Han er en af de her stakkels eksistenser, der har fundet sig en ny virkelighed her i kollektivet. Han er ganske sød og nuttet, men desværre er han sygeligt overbevist om at Peter taler sandt. Han har været ude i noget kriminelt rod tidligere, men det er han ovre nu, det har han selv fortalt.

Thomas Witskøll

Han er manden i mit liv. Det kan godt være at de andre kalder ham Bartholomæus, men for mig vil han altid være Thomas Witskøll - den største kunstner verden endnu har set, og jeg lever ved hans side. Alle hans film er fantastiske, og han skal blive min fuldt og helt. Nu har jeg muligheden for at fortælle ham det – han tror at dommedag kommer, så nu er han sårbar til at finde sit livs kærlighed. Jeg kan dog ikke tilgive, at han vil opgive sin karriere for kollektivet – jeg vil næsten gøre alt for at få ham til at fortsætte.

Mark Vernstrøm

Peters højre hånd. Det tror han i hvert fald selv. Mark er en dum nørd, der kun er noget i kraft af, at Peter gør ham til noget. Han er kikset og dum, og det er bare et spørgsmål om tid, før Peter indser, at han ikke er noget værd. Hans sektnavn er Andreas. Puh, Peter skulle have kaldt ham Andrea, sådan som han kagler op som en papegøje hele tiden. Og så det grimme ar han har i ansigtet. Det er ikke til at holde ud at se på.

Lise Egsgaard

Lise er en ung kvinde på 23, som har fået sektnavnet Magdalene. Hun har været her siden hun blev færdig med gymnasiet. Hun gør det mest på grund af sin tro, men også for at vise hendes forældre at hun ikke vil tro på dem. De er meget indremissionske, og har meget imod hun er her, men hun skal nok klare den. Hun har vist haft noget kørende med Peter, men det er ikke noget, der er hold i. Det er bare rygter.

Birthe Engvad

Birthe er 31 år gammel, og har fået den specielle ære at få sektnavnet Maria. Hun er vist ikke helt overbevist om Peters guddommelighed, men hun kommer dog med ned i bunkeren. Hun kan nok ikke afvise det og vil derfor være sikker. Hun laver ikke så meget fysisk arbejde, men bruger meget tid sammen med Peter eller på at bede og meditere. Hun kan godt brokke sig over en del ting, men hun er vel bare sur og tvær.

Erik Mensted Sørensen

Erik er 49 år gammel, og har fået sektnavnet Judas. Han ser dog ud til at være meget overbevist om sin tro, man skal nok ikke tænke over hans sektnavn – Judas var jo trods alt discipel. Han har snakket med mange om sin store sorg, nemlig hans datters død. Han ser ud til at være meget beæret over at få lov til at være en del af de 144.000 der skal befolke himmeriget.

Max Møller

Max er 28 år gammel og har fået sektnavnet Simon. Han snakker meget med Erik og gerne om underlige ting. Han er meget ivrig og ekstremt nysgerrig. Han vil vide alt om alting og spørger gerne, hvis der er noget han er i tvivl om. Han kan godt lide at undersøge alt, hvad han kommer i nærheden af, og snuser da også tit rundt på kollektivet for at lære alt hvad han kan. Han er en meget energisk person og er altid med på en snak. Han ser ud til at være meget spændt på at begive sig ned i bunkeren.

Stine Dragslund

Stine er 23 år gammel, men ser en del ældre ud. Hun har fået sektnavnet Sofia. Hun er lidt skør, og snakker en masse om hendes medicin. Hun har dog ikke taget noget af den i et stykke tid, for hun har oplevet en mirakuløs helbredelse på kollektivet. Nogle gange virker det dog som om, at det stadig plager hende, men hun nægter at tale om det. Det bliver nok bedre når hun kommer ind i himmeriget. Hun har vist været luder... hun siger selv at hun var telefondame for en massageklinik, men du tror ikke rigtigt på den. Men alt dette forsvinder forhåbentligt, når Peter kommer og lukker jer ud igen.

Søren Dragsholm

Søren er 19 år gammel og har fået sektnavnet Philip. Han er en meget vild ung mand, der elsker det enkle liv, som han lever på kollektivet. Han elsker at sidde og ryge hash og dyrke en masse sex. Der er dog en eller anden form for mistro i hans opførsel. Der er nok noget i hans fortid, han ikke rigtigt kan behandle. Nogen har prøvet at tage det op med ham, men han vil ikke tale om det. Det kan være, at han vil tale med dig om det nede i bunkeren. Han er godt nok lidt af en hippie-fætter, selvom han er 30 år for sent på den.